

Promemoria

Stabilisering och vätning av aska med flera avfalls- skattefrågor

Promemorians huvudsakliga innehåll

Promemorian behandlar vissa frågor som uppkommit beträffande avfalls-
skatten och främst tillsatsämnen för askstabilisering och vätning av aska.
I promemorian lämnas förslag som innebär skattefrihet för dels vatten
och stabiliserande ämnen som tillsätts aska utanför en avfallsanläggning,
dels stoft och slam från rökgasrening vid tillverkning av återvinningsba-
serad aluminium.

Förslagen föreslås träda i kraft den 1 januari 2002.

Innehållsförteckning

1	Lagtext	3
2	Frågor som tas upp i promemorian	7
3	Stabilisering av aska utanför avfallsanläggning	7
4	Vätning av aska.....	9
5	Stoft och slam från rökgasrening vid aluminiumåtervinning	10
6	Ikraftträdande	11
7	Offentlig-finansiella effekter	12
8	Författningskommentar.....	12

1 Lagtext

Förslag till lag om ändring i lagen (1999:673) om skatt på avfall

Häriigenom föreskrivs i fråga om lagen (1999:673) om skatt på avfall dels att 10 § samt rubriken närmast före 10 § skall ha följande lydelse, dels att det i lagen skall införas en ny paragraf, 11 §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Avdrag i deklaration

Avdrag

10 §

I en deklaration som avser avfallsskatt får avdrag göras för skatt på

Den som är skattskyldig får göra avdrag för skatt på

1. avfall som

a) förts ut från anläggningen, dock inte lak- och reningsvatten och inte heller gas som har bildats vid nedbrytning av organiskt avfall,

b) använts för driften av anläggningen,

c) använts för konstruktionsarbeten inom anläggningen eller för att där åstadkomma en miljösäker deponering eller förvaring,

2. förorenad jord från marksanering,

3. muddermassor från sanering och fördjupning av vattenområden,

4. avfall från sanering av upplag för farligt avfall,

5. slam från behandling av lakvatten från anläggning där gips deponeras,

6. avfall från rening av kommunalt avloppsslam som förorenats på grund av verksamhet vid Falu koppargruva,

7. asbesthaltigt avfall,

1. avfall som förts ut från anläggningen, dock inte lak- och reningsvatten och inte heller gas som har bildats vid nedbrytning av organiskt avfall,

2. avfall som använts för driften av anläggningen,

3. vatten och stabiliserande ämnen som utanför anläggningen tillsatts aska.

4. avfall som inom anläggningen använts för konstruktionsarbeten eller för att där åstadkomma en miljösäker deponering eller förvaring.

8. flour- och svavelhaltigt avfall från rökgasrening vid tillverkning av järnmalmspellet,

9. grönlutslam från kausticeringsprocesser,

10. returfiberavfall och avsvärtningslam från upparbetning av returpapper samt askor från eldning av avsvärtningslam,

11. slam från framställning av dikalciumfosfat, kalciumklorid och natriumfosfat,

12. kalciumflouridslam från framställning av aluminiumflourid,

13. gipsslam från framställning av uppkolningsmedel,

14. elfilterstoft från framställning av kalciumkarbid,

15. slaggar från metallurgiska processer,

16. stoft och slam från rening av gaser från framställning av råstål och råjärn,

17. oljehaltigt glödskalsslam,

18. metallhydroxidslam,

19. stoft och slam från rening av rökgaser och processvatten vid framställning av koppar, zink och bly,

20. katodrester, elektrofilterstoft, blästerstoft och kolavfall från framställning av aluminium,

21. stoft och slam från rening av rökgaser från framställning av ferrolegeringar,

22. gjuterisand,

23. avfall från rensprocessen vid upparbetning av återvunnet glas,

24. biobränsleaska, vars halt av cesium-137 uppgår till minst fem kilobecquerel per kilogram och som förts in till en avfallsanläggning som uppfyller de krav som Statens strålskyddsinstitut fastlagt för deponering av sådan aska.

Avdrag enligt första stycket 1 c får dock inte göras för skatt på avfall som använts för mellantäckning.

Vid fastställandet av halten ce-

Avdrag enligt första stycket 4 får dock inte göras för skatt på avfall som använts för mellantäckning.

sium-137 enligt första stycket 24
skall askans torrsvikt användas.

11 §

Den som är skattskyldig får
göra avdrag även för skatt på

1. förorenad jord från marksa-
nering,

2. muddermassor från sanering
och fördjupning av vattenområ-
den,

3. avfall från sanering av upp-
lag för farligt avfall,

4. slam från behandling av lak-
vatten från anläggning där gips
deponeras,

5. avfall från rening av kommu-
nalt avloppsslam som förorenats
på grund av verksamhet vid Falu
koppargruva,

6. asbesthaltigt avfall,

7. flour- och svavelhaltigt avfall
från rökgasrening vid tillverkning
av järnmalmspellets,

8. grönlutslam från kaustice-
ringsprocesser,

9. returfiberavfall och avsvärt-
ningsslam från upparbetning av
returpapper samt askor från eld-
ning av avsvärtningslam,

10. slam från framställning av
dikalciumfosfat, kalciumklorid och
natriumfosfat,

11. kalciumflouridslam från
framställning av aluminiumflou-
rid,

12. gipsslam från framställning
av uppkolningsmedel,

13. elfilterstoft från framställ-
ning av kalciumkarbid,

14. slaggar från metallurgiska
processer,

15. stoft och slam från rening av
gaser från framställning av råstål
och råjärn,

16. oljehaltigt glödskalesslam,

17. metallhydroxidslam,

18. stoft och slam från rening av
rökgaser och processvatten vid
framställning av koppar, zink och

bly,

19. katodrester, blästerstoft, kolavfall samt stoft och slam från rening av rökgaser vid framställning av aluminium,

20. stoft och slam från rening av rökgaser från framställning av ferrolegeringar,

21. gjuterisand,

22. avfall från rensprocessen vid upparbetning av återvunnet glas,

23. biobränsleaska, vars halt av cesium-137 uppgår till minst fem kilobecquerel per kilogram och som förts in till en avfallsanläggning som uppfyller de krav som Statens strålskyddsinstitut fastlagt för deponering av sådan aska.

Vid fastställandet av halten cesium-137 enligt första stycket 23 skall askans torrsvikt användas.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

2 Frågor som tas upp i promemorian

Lagen (1999:673) om skatt på avfall trädde i kraft den 1 januari 2000.

Svenska Renhållningsverksföreningen (RVF), Skogsindustrierna och Stora Enso Koncernstab Juridik har i skrivelser till Finansdepartementet påpekat olägenheter vad gäller stabilisering och vätning av aska och yrkat att avdrag skall medges för det vatten som tillsätts askan (dnr Fi2000/3302, Fi2000/3631, Fi2000/2065, och Fi2000/3689). Stora Enso Koncernstab Juridik har som alternativ yrkat att det vatten som tillsätts askan skall undantas från skatteplikt. Frågan om stabilisering av aska utanför en avfallsanläggning har även uppmärksamats av SRV Återvinning AB (dnr Fi2000/2001).

Gotthard Aluminium Aktiebolag har i en skrivelse till Finansdepartementet påtalat problem som avfallsskatten medför för stoft och slam som uppstår vid tillverkning av återvinningsbaserad aluminium (dnr Fi2000/3763).

Även Naturvårdsverket har i skrivelse till Finansdepartementet uppmärksammat de angivna problemen och har föreslagit ändringar (dnr Fi2001/1576).

De frågor om ändring i avfallsskattelagen som redovisats ovan tas upp i denna promemoria. Frågorna har inom Regeringskansliet behandlats i den interdepartementala arbetsgrupp, där företrädare för Finansdepartementet, Miljödepartementet och Näringsdepartementet ingår. Samråd har vidare skett med Riksskatteverket och Naturvårdsverket.

3 Stabilisering av aska utanför avfallsanläggning

Förslag: Avdrag för skatt på tillsatser för askstabilisering skall medges även om tillsättandet har skett utanför en avfallsanläggning.

Bakgrund: Aska som deponeras (främst flygaska) bör blandas med andra särskilt utvalda ämnen för att minimera utlakning av oönskade ämnen ur askan. Denna åtgärd kallas stabilisering.

Huvudprincipen enligt avfallsskattelagen är att skatt tas ut enligt en nettodeponimetod. Detta innebär att skatt betalas för allt som förs in till en skattepliktig avfallsanläggning. Enligt 10 § första stycket 1 c avfallsskattelagen får avdrag göras för skatt på avfall som använts för konstruktionsarbeten inom anläggningen eller för att där åstadkomma en miljösäker deponering eller förvaring. Regeringen uttalade i prop. 1998/99:84, s. 116 att av kontrollskäl bör dock endast stabilisering som har skett inom en skattepliktig anläggning kunna utgöra grund för avdragsrätt. Avfallsskattens nuvarande konstruktion innebär således att det i skattehänseende är av avgörande betydelse om askan stabiliseras inom eller utanför en avfallsanläggning där deponering av avfall sker, dvs. en anläggning där avfallsskatt tas ut för i princip allt som förs in till anläggningen. När aska förs in till en skattepliktig avfallsanläggning tas skatt ut på hela avfalls-

mängden vid införseln. Skatt tas således även ut på de ämnen som tillsatts askan i stabiliserande syfte.

Stabilisering av aska före deponering är önskvärt ur miljöskyddssynpunkt. Fråga har därför uppkommit om det inte vore lämpligt att utvidga avdragsrätten för stabiliserande ämnen till att omfatta även det fall då stabiliseringen har skett utanför en skattepliktig avfallsanläggning.

SRV Återvinning AB (SRV) har beskrivit en metod för stabilisering av aska där aska, bindemedel/cement och vatten blandas i två enheter enligt ett väl utprovat recept. Blandningen sker under kontrollerade former inomhus och under temperaturövervakning. Härigenom säkerställs att blandningen inte blir för varm, vilket allvarligt kan skada den långsiktiga stabiliseringen av askan. Blandningen utförs vid Högdalens Kraftvärmeverk i Stockholm och förs sedan till SRV:s behandlingsanläggning för avfall i Sofielund.

Syftet med stabiliseringsmetoden är att långsiktigt säkra miljön från stor metallutlakning från avfall som deponeras på avfallsanläggningen. Eftersom askan tillförs bindemedel m.m. utanför den avfallsanläggning där den sedan slutligen skall deponeras, skall skatt betalas för hela den mängd avfall som förs in till anläggningen. Detta innebär att skatten på askan som förs till avfallsanläggningen blir betydligt högre än om tillsatsmedlen blandats i askan sedan den förts in till anläggningen. Enligt SRV blir skatten därmed kontraproduktiv, då en bra metod för omhändertagande av askor slås ut och gjorda investeringar går förlorade.

Skälen för förslaget: Stabilisering av aska före deponering är önskvärt ur bl.a. miljöskyddssynpunkt och bör därför, i likhet med vad bl.a. Naturvårdsverket anfört, inte motverkas genom att stabiliserande ämnen som tillsatts aska utanför en avfallsanläggning inte omfattas av skattefrihet. Vidare talar skäl hänförliga till konkurrensneutralitet för att även de tillsatser som görs vid askstabilisering utanför en avfallsanläggning bör vara avdragsgilla. På så sätt undviks att deponier med tillstånd att deponera ostabiliserad aska får en konkurrensfördel i förhållande till dem som inte har ett sådant tillstånd.

En ändring bör således göras i avfallsskattelagen av innebörd att skattefrihet skall gälla också för stabiliserande ämnen som tillsatts aska utanför en avfallsanläggning. Av kontrollskäl bör denna skattefrihet, i likhet med vad som i dag gäller för stabiliserande ämnen som tillsatts inom en avfallsanläggning, utformas som en avdragsrätt. Mot bakgrund av transport- och hanteringskostnader, torde sannolikheten vara liten för att onödigt stora mängder tillsatsmedel blandas in i askan. De kontrollproblem som eventuellt kan uppstå för beskattningsmyndigheten bör vara hanterbara eftersom lämplig typ och mängd av tillsatser för stabilisering är väl definierade i branschpraxis. För att minimera kontrollproblemen bör avdraget i möjligaste mån grundas på mätning eller på annat tillförlitligt underlag och inte på uppskattningar.

Ändringen innebär således att skatt inte skall betalas för den del av askan som vid införsel till en avfallsanläggning utgörs av stabiliserande ämnen. Skatt skall dock fortfarande betalas för den del av avfallet som utgörs av aska. På så sätt kan oönskade miljö- och konkurrens effekter undvikas utan att särskilda kontrollproblem skapas eller att nettodeponiprincipen frångås.

Förslaget föranleder en ny punkt 3 i första stycket av 10 § avfallsskattelagen.

4 Vätning av aska

Förslag: Skattefrihet skall gälla även för vatten som tillsätts aska utanför en avfallsanläggning.

Bakgrund: Bark och annat biobränsle som härrör från bl.a. sågverk samt massa- och pappersbruk förbränns ofta i fastbränslepannor i anslutning till produktionen. På så sätt täcks delar av fabrikernas behov av värmeenergi. Vid förbränningen uppkommer dels flygaska, dels bottenaska.

Det är vanligt att vätning sker av flyg- och bottenaska vid förbränningsanläggningar för biobränslen och avfall. Syftet med vätningen är att förbättra arbetsmiljön för dem som hanterar askan och att underlätta transporter och deponering. Det förekommer även att krav på vätning av aska ställs i verksamhetens tillstånd enligt miljöbalken eller enligt den numera upphävda miljöskyddslagen (1969:387).

Vätning sker normalt i samband med att askan matas ut från rökgasrening (flygaska) och förbränningsugnar (bottenaska). Tillsatsen vatten utgör vanligen ca 20 – 50 viktprocent av den totala mängden aska. Efter vätning transporteras askan för vidare hantering, vilket i många fall är liktydigt med att den deponeras.

Om vätning av askan sker inom en avfallsanläggning enligt 1 § första stycket avfallsskattelagen utgår ingen skatt på det tillsatta vattnet. Det rör sig alltså om t.ex. kommunala avfallsanläggningar. Vattnet bör anses använt för den dagliga driften av anläggningen och är därigenom undantaget från skatteplikt enligt 6 § första stycket 1 avfallsskattelagen. Vätning av aska kan också ske inom en avfallsanläggning enligt 1 § andra stycket avfallsskattelagen. Det kan t.ex. vara fråga om en massafabrik, där den aska som uppkommer till följd av den industriella produktionen deponeras inom anläggningen. Skyldigheten att betala skatt för sådant avfall inträder när avfallet uppkommer (se 8 § 2 avfallsskattelagen). Om vattnet tillsätts efter skattskyldighetens inträde, bör – i likhet med vad som gäller för en avfallsanläggning enligt 1 § första stycket avfallsskattelagen – vattnet vara undantaget från skatteplikt.

Vidare kan skattefrihet uppnås genom en avdragsrätt enligt 10 § första stycket 1 c avfallsskattelagen för skatt på avfall som använts för att inom anläggningen bl.a. åstadkomma en miljösäker deponering eller förvaring. Med stöd av regeringens uttalande i prop. 1998/99:84 s. 116 har dock Riksskatteverket i det nu aktuella fallet ansett att sådan avdragsrätt, av kontrollskäl, inte kan aktualiseras för vattendelen i våt aska som förs in till en avfallsanläggning.

Skälen för förslaget: Vätning av aska har, som påtalats av Naturvårdsverket, positiva effekter på bl.a. arbetsmiljön vid förbränningsanläggningar, transporter och deponering genom en minskning av damningen. Även brandrisker i anslutning till deponering minskar sannolikt eftersom obevattnad aska kan sprida glöd eller vara brandbenägen. De negativa miljö- och hälsoeffekterna av deponibränder är betydande på

grund av de utsläpp av föroreningar som orsakas av bl.a. ofullständig förbränning. En våt aska underlättar vidare generellt packningsåtgärder på avfallsanläggningen, vilket i sin tur medför minskad risk för sättningar och därmed att skyddsåtgärder såsom tät- och täckskikt skadas. Dessa faktorer bidrar samtliga till att ett långsiktigt gott miljöskydd uppnås vid deponering.

Vätning bör således uppmuntras eller i vart fall inte motverkas. Vid vätning före deponering minskar brandrisken och påverkan på skyddsåtgärder genom förbättrade packningsmöjligheter och minskad temperaturutveckling. En kontrollerad vätning medför sannolikt även en avsevärt mer effektiv härdning än den som sker naturligt genom nederbörd och infiltration. Därutöver uppnås fördelar ur arbetsmiljösynpunkt. I likhet med vad Naturvårdsverket anfört bör därför skatt inte tas ut på det vatten som tillsätts askan.

Vätning sker normalt i direkt anslutning till att förbränningen har avslutats. Därefter transporteras den uppblandade askan till den plats där den deponeras. I det fall denna deponering sker inom en avfallsanläggning enligt 1 § andra stycket avfallsskattelagen bör skattefrihet för vattnet gälla redan i dag, eftersom vattnet tillsätts efter det att askan uppkommit. Det finns således inte behov av att justera lagtexten för att uppnå skattefrihet i denna situation.

Om askan transporteras från förbränningsanläggningen till en separat avfallsanläggning (en anläggning enligt 1 § första stycket avfallsskattelagen) bör det, som angetts ovan, inte ha någon skattemässig betydelse om vätningen har skett inom eller utom avfallsanläggningen. En ändring bör därför göras i avfallsskattelagen, av innebörd att det vatten som tillsätts askan utanför en avfallsanläggning är skattefritt. Av kontrollskäl bör denna skattefrihet utformas som en avdragsrätt. De kontrollproblem som eventuellt kan uppstå för beskattningsmyndigheten bör kunna minimeras genom att avdraget i möjligaste mån grundas på mätning, vägning eller på annat tillförlitligt underlag och inte på uppskattningar. En för stor mängd tillsatt vatten leder även till ökade transport- och andra hanteringskostnader. Detta bedöms verka avhållande från att onödigt stora mängder vatten blandas in.

Ändringen innebär således att skatt inte skall betalas för vattendelen i den aska som i vått tillstånd förs in till en avfallsanläggning. Skatt skall dock fortfarande betalas för den del av avfallet som utgörs av aska. På så sätt kan oönskade miljö- och konkurrenseffekter undvikas utan att särskilda kontrollproblem skapas eller att nettodeponiprincipen frångås.

Förslaget föranleder en ny punkt 3 i första stycket av 10 § avfallsskattelagen.

5 Stoft och slam från rökgasrening vid aluminiumåtervinning

Förslag: Skattebefrielse skall medges för stoft från spärfilter och för slam från våtrening som uppkommer vid tillverkning av återvinningsbaserad aluminium.

Bakgrund: Det finns i dag, såvitt är känt, två större tillverkare av aluminium i Sverige. Det ena företaget utvinner ren aluminiummetall ur aluminiumoxid genom elektrolys (s.k. primäraluminium). Det andra företaget framställer aluminium genom omsmältning av skrotmaterial (återvinningsbaserad aluminium, s.k. sekundäraluminium). Den först nämnda tillverkaren använder ett elektrofilter för att rena de rökgaser som uppstår vid aluminiumtillverkningen. Elektrofiltret hindrar att järn ackumuleras i det retursystem där flourider återförs till processerna och avlastar omgivningen (jfr vidare prop. 1998/99:84 s. 90 ff). När rökgaserna renas med hjälp av elektrofiltret uppstår avfall. Det rör sig om bl.a. elektrofilterstoft. Med stöd av 10 § första stycket 20 avfallsskattelagen medges avdrag för bl.a. elektrofilterstoft från framställning av primäraluminium.

Tillverkaren av återvinningsbaserad aluminium smälter aluminiumskrot i roterande ugnar. Metallsmältan överförs därefter till oljeeldade raffinering sugnar för analysjustering och gjutning till tackor. Rökgaserna från smältverket renas i ett textilt spärfilter och i en våtavskiljare av venturtyp. För att uppnå önskad rening tillsätts kalk med brunkolsstoft före det att reningen görs i det textila spärfiltret. Stoft från spärfiltret (ca 600 ton/år) och slam från våtavskiljaren (ca 30 ton/år) deponeras på en kommunal deponi. Enligt avfallsskattelagens nuvarande utformning medges inte avdrag för stoft från spärfilter och för slam från våt rening som uppstår vid tillverkning av återvinningsbaserad aluminium.

Skälen för förslaget: Såsom anges ovan, medges avdrag enligt avfallsskattelagen för bl.a. sådant stoft som uppstår vid tillverkning av primäraluminium där en särskild sorts rökgasreningsanläggning, nämligen elektrofilter, används. På samma sätt som vid tillverkning av primäraluminium gäller för rökgasrening vid framställning av återvinningsbaserad aluminium att det stoft som samlas upp i filtret och i våtavskiljaren i hög grad är förorenat och att det med nuvarande kunskap och teknik saknas möjlighet att omhänderta stoftet på annat sätt än genom deponering (jfr prop. 1998/99:84 s. 92). Mot denna bakgrund bör också stoft från spärfilter och slam från våtrening som uppkommer vid återvinning av skrotaluminium omfattas av skattefrihet. En ändring av avfallsskattelagen bör därför ske så att alla typer av stoft och slam från rening av rökgaser vid aluminiumtillverkning omfattas av den aktuella avdragsbestämmelsen, oavsett vilken metod av rökgasrening som används.

Förslaget föranleder en ändring av utformningen av den nuvarande 10 § första stycket 20 avfallsskattelagen. Av redaktionella skäl föreslås att delar av 10 § förs över till en ny paragraf 11 §. Bestämmelsen om skattefrihet för olika avfall från framställning av aluminium återfinns i första stycket 19 av denna nya paragraf.

6 Ikraftträdande

De nu föreslagna lagändringarna bör träda i kraft så snart som möjligt, vilket bedöms vara den 1 januari 2002.

7 Offentlig-finansiella effekter

Effekter på de offentliga finanserna uppkommer eftersom avdragsrätt nu kommer att ges för material som tidigare beskattats vid deponeringen. Det gäller främst vatten och andra tillsatsmedel som används för att väta eller stabilisera aska. Denna avdragsrätt motsvarar ett skattebortfall, jämfört med dagens skatteregler, på cirka 74 mkr. Beräkningen är dock osäker eftersom tillgänglig statistik över deponerade mängder aska är osäker. I beräkningen ingår även en mindre effekt av att ge skattebefrielse för stoft från spärffilter och för slam från våtrening som uppkommer vid tillverkning av återvinningsbaserad aluminium. Åtgärderna bör betraktas som tekniska justeringar av avfallsskattereglerna dels för att åstadkomma en miljömässigt bättre situation med avseende på hanteringen av askor och dels för att ge olika former av aluminiumproduktion likvärdiga konkurrensvillkor.

Av beräkningarna framgår att den totala budgetförsvagningen uppgår till -0,06 mdkr år 2002 och till -0,06 mdkr år 2003 när hänsyn tagits till indirekta effekter på andra skattebaser. Nettoeffekten på den offentlig finansiella saldoutvecklingen beräknas också varaktigt uppgå till -0,06 mdkr.

Offentlig-finansiella effekter vid justering av reglerna för avfallsskatt per den 1 januari 2002, mdkr.

	Bruttoeffekt	2002	2003	2004	Varaktig nettoeffekt
Avfallsskattejustering	-0,07	-0,06	-0,06	-0,06	-0,06

8 Författningskommentar

Rubriken närmast före 10 §

Rubriken närmast före 10 § har ändrats från "Avdrag i deklaration" till enbart "Avdrag". Ändringen är föranledd av att uttrycket "i en deklaration som avser avfallsskatt får avdrag göras för skatt" ersätts med det enklare uttrycket "den som är skattskyldig får göra avdrag för skatt". Uttrycket avdrag i en deklaration tas alltså bort.

10 §

Av redaktionella skäl har delar av paragrafen förts över till en ny paragraf, 11 §. Det gäller första stycket punkterna 2 – 24 samt tredje stycket av den nuvarande lydelsen av 10 §.

I *första stycket* har en ny punkt 3 införts. I punkten beskrivs att avdrag för skatt på vatten och stabiliserande ämnen som tillsatts aska utanför anläggningen får göras. Som framhållits i avsnitten 3 och 4 skall dock skatt betalas för den del av avfallet som utgörs av aska. Till skillnad från avdrag som sker med stöd av första stycket 4 (se nedan), regleras således i första stycket 3 situationer då avdrag under vissa omständigheter kan medges även om de aktuella åtgärderna har vidtagits utanför anläggningen, dvs. innan avfallet fördes in till anläggningen och då alltså skattskyldigheten inträdde.

I *första stycket* har vidare den äldre lydelsen av 1 c flyttats till en ny *punkt 4*. Enligt den nya punkten 4 medges, liksom tidigare, avdrag för skatt på avfall som inom anläggningen använts för konstruktionsarbeten eller för att där åstadkomma en miljösäker deponering eller förvaring. En smärre språklig justering har dock gjorts i syfte att tydliggöra att avdrag enligt första stycket 4 enbart får göras i de fall aktuella arbeten faktiskt vidtagits inom anläggningen.

Övriga ändringar i paragrafen är av redaktionell karaktär.

11 §

Denna nya paragraf motsvaras till stor del av - från och med punkten 2 - den nuvarande lydelsen av 10 §. I *första stycket* i den nya paragrafen tillåts enligt punkten 19 (punkten 20 i nuvarande lydelse av 10 §) avdrag för alla typer av stoft och slam från rening av rökgaser vid aluminiumtillverkning. Det har således inte någon betydelse vilken metod av rökgasrening som används vid framställning av aluminium, för att avdrag för skatt på avfall skall medges. Begreppet framställning av aluminium täcker såväl primär- som sekundäraluminium. Det har således i detta fall ingen betydelse om aluminiumet framställts genom utvinning ur aluminiumoxid eller genom omsmältning av skrotmaterial. Denna avdragsrätt har närmare utvecklats i avsnitt 5.

Övriga ändringar i paragrafen är av redaktionell karaktär i förhållande till vad som tidigare gällde enligt den äldre lydelsen av 10 §.